

Men spørgsmålet her er, om statsministeren er enig i den bekymring, rapporten kommer med, eller om statsministeren ikke er enig. Og jeg kunne godt tænke mig i den forbindelse at vide, om statsministeren ikke er enig med mig i, at selve tankegangen i rapporten omkring medierne er i dyb modstrid med demokratiets væsen, som nemlig går ud på, at der skal være en fri presse, som netop ikke skal være dikteret politisk i den ene eller den anden retning i det ene eller det andet spørgsmål.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er ikke, fordi jeg har meget at tilføje. Jeg føler, at jeg har svaret på spørgsmålet. Jeg kan sige, at jeg har den principielle holdning, at Danmark naturligvis deltager i rapporteringer om mange forskellige spørgsmål, også på internationalt plan, og jeg mener i virkeligheden også, at vi fra dansk side skal tage det som noget naturligt i vores internationale samarbejde, at der også kommer rapporter om Danmark. Det gør der, når OECD gennemfører rapporter om vores økonomiske vurdering og vores økonomiske udvikling, og der er mange, mange andre tilfælde.

Det er det ene. Derfor mener jeg ikke, at vi skal blive fornærmede eller kede af det. Vi skal notere os, at der er altså nogle, der har den opfattelse, og det må vi så vurdere og drøfte på en god måde, som vi gør det i dag.

Til hr. Thulesen Dahl: Jeg mener, at den her rapport, når det gælder pressen, først og fremmest er et indspark i pressens egen debat. Jeg mener, at det bedste svar på det spørgsmål, hr. Thulesen Dahl stiller, er: Jamen det er op til pressen at vurdere, om denne rapport signaler om pressen skal håndteres i pressens eget regi. Det føler jeg er det rigtigste. Det er ikke en opgave for os at gå ind og pådutte pressen det ene eller det andet synspunkt. Og det mener jeg er det fyldestgørende svar.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes stadig væk, at statsministeren på den ene side siger, at det er ikke en opfattelse, regeringen deler; man deler ikke den opfattelse, der står i rapporten.

Men så må det et eller andet sted også være sådan, at når nu Danmark har muligheden for at protestere over det – det er faktisk en regerings sag at protestere over det her – at man så gør det eller alternativt i hvert fald kommer med det, som man er rådet til fra repræsentationen nede

ved Europarådet, nemlig en fyldestgørende beskrivelse af, hvor man er uenig. Og det synes jeg heller ikke vi har set fra regeringens side.

Så jeg forventer selvfølgelig et svar på, hvad man vil gøre, når det nu er så tydeligt, at man ikke er enig i den europarådsrapport, som den er. Det er jo ikke bare statsministeren, der er en række andre socialdemokrater, også ministre, der har sagt, at man ikke er enig, at det er et uaktuelt billede, det, der bl.a. beskrives i rapporten.

Så mit spørgsmål er altså: Kan vi forvente, at regeringen kommer med en fyldestgørende redegørelse for, hvor man ikke er enig, og altså også bekræfter det indtryk, som statsministeren her i dag giver udtryk for?

Anne Baastrup (SF):

Er statsministeren ikke enig i, at hvis man lever i et demokratisk samfund, hvor der er andre lande, vi har ønske om at kontrollere og holde øje med og overvåge, så er vi også nødsaget til at acceptere, at der er andre lande, der holder øje med os, herunder at andre lande også har en anden opfattelse af, hvordan man kan styre pressen? Så kan vores presse jo gå ind og argumentere ud fra det, de ønsker.

Det er ikke så mange år siden, det spanske formandskab rent faktisk foreslog, at vi fra dansk side bl.a. skulle regulere ligestillingsdebatten, og dér husker jeg tydeligt, hvordan den danske minister på et eller andet tidspunkt gik ned og sagde, at det ikke lige var den danske kop te.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren svarede, som om Europarådet og de grupper, der arbejder der, er noget fuldstændig frit svævende, som er uden for enhver politisk indflydelse eller kontrol, og derfor er det sådan, at der kan komme en embedsmandsrapport, der siger det ene og siger det andet.

Det er ikke vores opgave, siger statsministeren, at vurdere det, men det er det da, for vi er selv med til at forme de rapporter. Vi er da selv med til som nation at have nogle repræsentanter siddende, have regeringen siddende, som har indflydelse på, hvad der kommer til at stå i rapporterne om andre lande, og som også i forhold til os selv har mulighed for at gøre indsigelse over for ting, som vi synes er utilfredsstillende i rapporterne.

Så det er da i meget høj grad også vores ansvar at diskutere det her, og derfor er det også